

Moderno društvo očajava jer je izgubilo vezu s Praizvorom.

Čovječe, stvorio sam te na svoju sliku, sebi slična! Postavio sam te gospodarom i čuvarom svemu što diše, ali te ne htjedoh ostaviti sama, nego načinih ti predivnu družicu kako bi tvoje srce bilo potpuno. Tvoja je slabost što unatoč svim mojim darovima i blagoslovima ostaješ nezasićen za sve ono što je prolazno i što se pretvara u prah, a ti nisi stvoren za to, stvoren si za nešto daleko više bez obzira na cijenu tvoje pogreške. Ja te ne ostavljam, Ja hodim s tobom i bdijem nad tobom.

Zašto si tako uplašen, ljubljeni moj? Zašto su tvoje oči pune straha, nesigurnosti, nepovjerljivosti? Zašto se brineš za sutra ako sam Ja već isplanirao tvoj dan? Život je težak, trnovit i možda se pitaš „Čemu živjeti?“ ali Ja imam nevjerojatan plan i ti si njegov dio. Zašto ti je srce tako nemirno? Sve mi je o tebi znano, broj tvojih otkucaja, broj tvojih udisaja, broj tvojih vlasi, poznajem čak i tvoje najdublje želje, čežnje i sve ono što želiš zadržati u tajnosti, sve ono čega se stidiš i ne želiš da itko drugi za to sazna, ali Ja znam jer meni je sve znano. Čovječe, toliko te ljubim da sam žrtvovao svoga jedinog Sina, samo da ti, voljeni moj, ne bi ostao u vječnoj tami. Što moram napraviti kako bih zadobio tvoju pažnju? Ne boj se vjerovati, ne boj se moliti me za pomoć, ne boj se izgovarati moje ime! Ja sam Bog tvoj! Ja sam tvoj Otac! Današnji svijet zaboravio je na ljubav, ljubav je tako brzo postala teret ili sladunjavi osjećaj, sinonim užitka, ispunjavanja potreba, ali ljubav nosi sa sobom žrtvu, ljubav boli i nije tako slatka kao što je opisuju. Moja je ljubav prema tebi toliko velika da sam morao podnijeti veliku žrtvu kako bih te izvukao iz tog blata, kako bih te očistio, kako bi me jednog dana mogao gledati licem u lice. Nemoj bježati od mene, i Adam je to pokušao, ali mu nije uspjelo. Meni ništa nije skriveno. Gledam i srce me boli kad vidim koliko je puno moje djece danas nesretno, povrijeđeno, koliko samo vremena gube na tako nevažne stvari, koliko je novac zaokupio njihova srca. Planiraju i žive u budućnosti, koliko samo novaca troše na sakupljanje i povećanje bogatstva kao da će to sve moći ponijeti sa sobom, ali praznina u srcu ostaje i imaš osjećaj kao da toneš, kao da bi odjednom mogao samo nestati. Izvana možda izgledaš zadovoljno, sretno, nasmijano, ali unutra vladaju kaos, nemir i tjeskoba, u tvom krhkom srcu odvijaju se najjače oluje. Ova teška vremena čine te nesigurnim, pitaš se čemu tolike nepravde, zašto uvijek moraju stradati oni nevini, oni najmanji, možda si ljut na mene i pitaš se zašto stojim po strani, zašto ništa ne poduzimam, zašto šutim, ali moje srce gori. Toliko te ljubim da sam ti dao svu slobodu, zamisli samo kolika mora biti nečija ljubav da pusti onog drugog činiti što ga je volja, no to ne

znači da sam te napustio, Ja sam uvijek tu i čekam te. Dođi k meni po sve što ti treba i zahvaljuj mi za ono što imaš i za ono što ću providjeti za tebe.

Udahnuo sam u tebe život i dao ti dostojanstvo kako bi bio što bliže meni. Urezao sam te u svoje dlanove kako bi spoznao cijenu svoga spasenja! Želio sam te još prije postanka svijeta i sada si ovdje, dišeš, živiš, o kako si predivan i tako poseban. Ti si vrhunac mojeg stvaranja, sve samo ovo stvorio za tebe, izlaske sunca, prirodu, pjev ptica, nebo posuto zvijezdama u kojima je zapisano tvoje ime. Tvoja prisutnost dokaz je mojeg postojanja! Ja sam te želio i Ja sam te izabrao, zato ne boj se, Ja sam s tobom!

Marija Faustina Krišćić, 4. razred

Ime i prezime učenice: Marija Faustina Krištić

Naziv škole: Ženska opća gimnazija Družbe sestara milosrdnica s pravom javnosti

Ime i prezime mentora: Donata Mikić, prof.